

Mültecilerin Sesi

Türkiye’de Yaşayan Mültecilerin Görüşlerine ve Seslerine Adanmıştır

#2–Yaz 2007

Dünya Mülteciler Günü
Moayeed Ahmed,
düünden bugüne Dünya
Mülteciler Günü’nün
anlamını ele alıyor.
Sayfa 2

Bir Atletin Deneyimi
Genç Etiyopyalı atlet,
Türkiye’de karşılaştığı
zorlukları ve mülteci
olmanın uyandırdığı
duyguları anlatıyor.
Sayfa 3

**“Mülteci: Cesaret Et ve
Konuş”tan Bir Bölüm**
**Réfugié: Prends
Courage et Parle**
Konya’da yaşayan
Kongolu mülteci Banza
Bodika Albert’in kitabı
“Mülteci: Cesaret Et ve
Konuş”tan bir alıntı.
Sayfa 4

Mahad’la Röportaj
Somalili mülteci
Mahad Omer
Mahamoud Dünya
Mülteciler Günü
hakkındaki
düşüncelerini
anlatıyor.
Sayfa 5

**Dünya Mülteciler Günü
Kutlamaları 2007**
Sayfa 6

**Dünya Mülteciler Günü
Üzerine Düşünceler**
Dünya Mülteciler
Günü hakkında
bilmeniz gerekenler.
Sayfa 7

Dünya Mülteciler Günü

Dünya Mülteciler Günü kutlamaları 2006 (Fotoğraf: SGDD)

Türkiye’de yaşayan mülteciler, oturdukları semtlerde komşuları tarafından nasıl algılanıyor?

20 Haziran 2007 Çarşamba günü tüm dünya, Dünya Mülteciler Günü’nü kutlayacak. Mültecilerin cesaretini, dirayetlerini ve gücünü onurlandırmak amacıyla Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) tarafından ilan edilen Dünya Mülteciler Günü, dünyadaki ve Türkiye’deki mültecilerin durumunu öğrenmek için bize bir olanak sağlıyor. Türkiye’de yaşayan bizlerin mülteciler hakkında bildiklerini ve bilmediklerini bir daha gözden geçirip, bunları dile getirmemizi sağlıyor.

Yasaya göre mülteciler ve sığınmacılar Türkiye’de, içinde Isparta, Konya, Kayseri ve Afyon’un da bulunduğu 26 farklı şehirde ikamet etmek zorunda. Hala mülteci statüsü almayı bekleyen bazıları yıllardır orada yaşıyor ve Türkçe konuşuyor. Yeni gelen mülteciler ise yepyeni bir dille, kültürle ve yaşamla cembelleşiyor.

Türk hükümeti, mültecilerin bu 26 şehirde oturması gerektiğini belirttiği halde, Türkiye’deki mülteciler öncelikle İstanbul’a gelip, Kumkapı ve Tarlabası gibi semtlere yerleşiyor.

8 Haziran 2007’de, Helsinki Yurttaşlar Derneği Mülteci Destek Programı’nın stajyerlerinden İrem Arf ve Ezgi Başak, mültecilerin bulunduğu mahallelere gidip semt sakinleriyle konuştular. Görüştükleri kişilere, “Kime mülteci denir?”, “Sizce mülteciler niye Türkiye’ye geliyor?” gibi sorular sordular. Bu iki bölgede yapılan görüşmeler gösterdi ki, Türkiye’de çoğumuz mülteciler hakkında yanlış kanılara sahibiz ve bu konuda birbirimizden öğreneceğimiz çok şey var. Konuşanların yorum ve cevaplarını, Mültecilerin Sesi bülteninin bu sayısında bulabilirsiniz.

“Kimse bilmez neden geldiklerini. Ahali mültecilerle ilgilenmiyor, onları ayak işlerinde kullanıyorlar, kendi suçlarına ortak ediyorlar. Türklerin hiçbiri zencilerle görüşmüyor. İşimiz düşmüyor birbirimize.”

Ahmet, 53, 20 yıldır Tarlabası’nda yaşıyor.

7. Uluslararası Dünya Mülteciler Günü İçin

İnsanlığın evrimiyle birlikte, her geçen gün bize yeni gelişmeler sunuluyor... Bu gelişmelerin ordular için de geçerli olduğunu söyleyebiliriz. Bu durum, savaşı geçmişte yapılan yüz yüze savaşlardan çok daha karmaşık bir hale getiriyor. Savaşlar bugün çok daha uzun sürüyor ve geriye binlerce kurban bırakıyor. Günümüzdeki savaş mağdurlarının yüzde 93'ü sivillerden oluşuyor ve bu sayı milyonlarca kişiyi, evleri saydıkları bir ülke ya da yerden mahrum ederek artmaya devam ediyor. İnsanlar ailelerinden ayrılıyor ve evleri acı, korku ve umutsuzluk içinde terk etmeye sürükleniyor. Her hikâye benzersiz, ancak hepsi ortak bir trajediyi paylaşıyor: Mülteci olmak.

2000 yılından beri, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği, 20 Haziran tarihini mültecilere adanmış durumda. Bu gün, hayatlarını yeni bir ülkede yaşamaya başlamış ya da evleri sayabilecekleri yeni bir yer için bekleyen bu insanların yürekliliğini kutluyoruz.

Dünya Mülteciler Günü kutlamaları 2006 (Fotoğraf: SGDD)

İkinci Dünya Savaşı Avrupa'da başladığında, birçok insan ülkelerinde kalmaya korktu. Kendi ülkelerinde yaşamının imkânsız olduğunu anladıktan sonra, bir sığınak bulmaya zorlandılar. Birleşmiş Milletler de mülteciler için bir komisyon kurmaya karar verdi. Mültecileri ırkları, dinleri, etnik kökenleri, politik görüşleri, milliyetleri yüzünden ülkelerinden kaçmış ve onları bekleyen eziyetlerden dolayı, ülkelerine dönme haklı olarak korkan insanlar olarak tanımladılar.

Bugün, 56 yıl sonra, gelişmiş savaş teknolojileri ve büyüyen dünya nüfusuyla bağlantılı olarak mültecilerin sayısı gittikçe artıyor. Bu yüzden de 4 milyon Iraklı'nın ya da İran, Sudan ya

da Somali gibi diğer ülkelerden sayısız insanın mülteci olduğunu görmek şaşırtıcı değil.

Medyada genel olarak mültecilerin giderek artan sayısı ya da milliyetleri üzerinde duruluyor. Ancak her mültecinin hikayesi ayrı ve diğerine benzemeyen bir başka yolculuk. Basın, korunacaklarını sandıkları ülkelere ret cevabı almış mültecilere dikkat çekiyor. Onlar dönecek yerleri olmadan sınırlar arasında sıkışıp kalmış, özgürlük hayalleri reddedilmiş insanlar.

Mülteciler genellikle kabul edildikleri ülkelere birer yüküm gibi resmediliyor. Çoğunlukla ülkeler arasında yıllarca bekliyor, kabul edilmek için hangi ülkeden medet umacaklarını bilmiyor. Ancak mültecilerin gittikleri yerlere birçok katkıları var; oraya yeni bir perspektif ve katılımlar sağlıyorlar. Özgürlüğün kapısının basamaklarında oturmuş bir sürü ünlü insan da var. Sınırlar onlara açıldı, tarihin kapıları da öyle. Karl Marx, Sigmund Freud, Edward Said ve Albert Einstein gibi isimler de bir zamanlar mülteciydi; ancak zamanla çok büyük şeyler başarabildiler. Yeni toplulukların parçası olmakla kalmadılar, aynı zamanda onları geliştirip daha iyisine ulaşmak için değiştirdiler de.

*Özgürlüğün kapısının
basamaklarında oturmuş bir sürü
ünlü insan da var. Sınırlar onlara
açıldı, tarihin kapıları da öyle.*

Mülteci olmak kolay bir şey değil. Mülteciler büyük maddi problemlerle yüz yüze geliyor, birçok psikolojik zorlukla karşılaşılıyor. Yalnızlık, yersiz hissetmek, yeni bir ülkede hayata başlamak yetisine sahip olmamak gibi duyguları yaşıyorlar. Bu yüzden, mültecileri kabul eden ülkelerin çoğunlukla onlara dil öğretmek, yerleşmelerine yardımcı olmak ve yeni milletlerine uyum sağlamalarına destek olmak amaçlı programları bulunuyor.

Dünya Mülteciler Günü'nde, evlerini kaybeden ve yenisine sahip olmak için çalışan bu insanların cesaretini hatırlayalım. Ülkeler arasında kalmış ya da güvenli ama yabancı bir yere yerleşmiş bu insanların çabalarını ve yürekliliğini unutmamalıyız. Onların vaziyetlerini görüp, onlara yardım eli uzatan kuruluşlar sayesinde yeşeren umutlarını kutlayalım.

Aynı zamanda, tarih boyunca mültecilerin gittikleri ülkelerde yaptıkları değerli etkileri de hatırlayalım. İnsanlar genelde onlara yabancı olandan korkar veya onu reddeder. Ancak mülteciler de her insan gibi güvenlik ve korumayı hak ediyor. Dahası, mülteciler yeni evlerine yepyeni bakış açıları ve sayısız bilgiler getirerek yeni bir geleceğe sonsuz katkılar vaadediyor

Moayeed N Ahmed, *Irak*

"Afrika çok sıcak, Türkiye serin diye geliyorlar. Orada böcek möcek var. Onun için geliyorlar herhalde."

Ziya, 16, bakkal çırağı, Kumkapı

Bir Atletin Deneyimi

Sorunlarımın artmasına rağmen spora duyduğum tutkudan vazgeçmedim.

Adım Meme.

On yedi yaşındayım. Türkiye’de yaşıyorum ve bir mülteciyim. Aynı zamanda bir sporcuyum ve birçok iyi sporcu yetiştirmiş bir ülke olan Etiyopya’dan geliyorum. Mesela, Haile Gebre Salessie yirmi dünya rekoru kırdı ve on yıl boyunca birçok madalya kazandı. Turunesh Dibaba on sekiz yaşında Olimpiyatlar’da altın madalyanın sahibi oldu. Derar Tu iki Olimpiyatta altın madalyayı aldı. Muruts Yfter aynı Olimpiyat oyunlarında iki ayrı madalya kazandı. Kenenisa Bekele Uluslararası Kros Şampiyonası’nda iki altın madalya aldı.

Birçok sporcu yetiştirmiş olan ülkemi seviyorum ve bir an için bile ülkemi terk etmeyi düşünmemiştim. Fakat yaşadıklarım beni bu karara zorladı. Ülkemden ayrıldıktan sonra bir yıl boyunca başka bir Asya ülkesinde sorunsuz olarak yaşadım. Bu ülkede savaş çıktıktan sonra yeniden kaçmak zorunda kaldım ve Türkiye’ye, birçok doğal güzellik ve kaynak barındıran bu ülkeye geldim. Türkiye’yi tüm kalbimle seviyorum. Buraya geldikten sonra Türkiye’yi atlet olarak temsil etmeye çalıştım. Gece gündüz antrenman yaptım. Buna rağmen engellerle karşılaştım. Bu ülkeyi meşhur etmeye çalıştığım sırada beni sınır dışı etmeye kalktılar. Hapse girdim. Birçok farklı sorun yaşadım. İnanması zor bir deneyimdi. Bu deneyimimle ilgili bir şeyler anlatmak istiyorum.

Türkiye’ye geldikten sonra buralı bir adamla tanıştım. Bana katılabileceğim bir spor kulübü bulmasını istedim. Yardım etmeyi kabul etti ama aynı zamanda başıma birçok dert açtı. Beni istemediğim halde çok ünlü bir spor kulübüne götürdü. Ağlıyor ve gitmek istemiyordum, fakat adam lisansımı bu kulübe satmaya kararlıydı.

*Birçok sporcu yetiştirmiş olan
ülkemi seviyorum ve bir an için bile
ülkemi terk etmeyi düşünmemiştim.*

Gece gündüz ağladım. Koşmayı bırakmayı ve antrenmanlara gitmemeyi düşündüm, ama sözde sponsorum olan adam beni “Eğer koşmazsan seni öldürürüm” diyerek tehdit etti. Onu arayıp bu kulüpten ayrılmama yardımcı olması için yalvardım. Bana, onun ülkesinde bulunduğumu ve kararına saygı göstermem gerektiğini söyledi. Burada kendi ülkemde olmadığımı aklımdan çıkarmamam gerektiğini vurguladı.

Bir süre sonra yönetici, kulübe polisi getirdi. Polise beni sınır dışı edip ülkeme göndermesini söylediler, fakat polis kulüpte kalmama izin verdi. Kulüp yöneticisi ülkeden atılmam için bir avukat tuttu – zengin bir adam olduğu için böyle davranma hakkını buluyordu. 15 gün boyunca hapiste kaldım. Polis beni neden hapse attı bilmiyorum. Yanlış bir şey mi yapmışım?

Türkiye’nin adını duyurmaya çalışmak isterken hapse atıldım. İşte çabalarım bana bu şekilde geri döndü. Sorularıma cevap bulamıyordum. Neden bu adam beni sınır dışı etmek istiyor? Polisi onun getirdiğini bilmiyordum ama gazetelerde olayın böyle gelişmiş olduğunu okudum. Eğer polisi o çağırmasaydı olsaydı herhalde hapiste beni ziyaret etmeye gelirdi.

Kulüpte kendimi rahat hissetmiyordum. Çalışanların bana karşı olduğunu seziyordum. Bana iyi davranmıyorlardı. Kilo vermeye başladım. Beni aralarından atmak istiyorlardı ve sonunda başarılı oldular. İyi sporcular oldukları için değil, sadece Türk vatandaşı oldukları için.

Dünya Mülteciler Günü kutlamaları 2006 (Fotoğraf: Uluslararası Af Örgütü Türkiye)

Bir seferinde kulüpte çalışanlarla birlikte yemek yerken biri yanımda oturan arkadaşşıma “Neden bu siyah kızla birlikte yemek yiyorsun?” diye sordu. Bu yorumu duyduktan sonra içimden siyah olmaktan nasıl onur duyduğumu biliyor mu acaba diye geçirdim.

Burada başımdan çok fazla kötü şey geçti. Bana sözde sponsorluk eden bu adamdan dayak yedim. Maaşımın yarısını ona vermem gerektiğini iddia ediyordu. Neden diye sorduğum zaman buranın kendi ülkesi olduğunu ve beni kâr etmek için kullanabileceğini söyledi. Anlatacak o kadar çok şeyim var ki. Türkiye’yle ilgili, hayallerim ve umutlarımla ilgili... Türkiye’de içim kan ağladı. En büyük dileğim bu ülkeden gitmek, ama nasıl? İkinci dileğimse, Allah izin verirse, 2008’de Çin’de yapılacak Olimpiyatlara katılmak. Sizce başarabilecek miyim?

Meme, Etiyopya

“Onlar iyi insanlar, bize zulüm yapmadılar. Bir yabancı, Türkiye’de Türk vatandaşına hiç zulüm yapamaz. Zaten isterlerse de yapamazlar, polislere haber veririz, kaçak oldukları için sınır dışı edilirler.” Erdem, 18, internet cafe sahibi, Kumkapı

Mülteci: Cesaretini Topla ve Konuş

Konya'da yaşayan Kongo uyruklu bir mülteci olan Banza Bodika Albert'in yeni kitabından alınmış bir bölüm

Bölüm 4 - İşkence

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiseri Antonio Guterres tarafından aşağıda verilmiş olan demeci tamamen destekliyorum: "Geride ailesini, evini, arkadaşlarını bırakarak ülkesini zulüm, iç savaş ve şiddet yüzünden terk etmek zorunda kalan bir mültecinin duygularını anlamaya çalışın... Bir anda kendisini yabancı bir ülkede, korunma ve yardım konusunda oradaki insanlara muhtaç olarak buluyor. Kendisini ne kadar yalnız hissebileceğini, geleceğinin belirsizliği konusunda ne kadar ümitsiz ve endişeli olabileceğini düşünün."

Mülteciler Yüksek Komiseri'nin bu cümlelerinin tüm dünya genelinde bulunan binlerce mülteciyi derinden etkilediğini düşünüyorum. Yüksek Komiser, savaş tarafından etkilenmiş birçok ülkeyi ziyaret ederek, tüm bu unutulmuş insanların sesi haline gelmiştir ve bundan sonra da bu insanların sesi olmaya devam edecektir.

Birisini kendi idrarını içmeye zorlamak; gözlerini bağlamak; üreme organlarına dokunmak; kadınlara tecavüz etmek, hatta bazen aile üyelerinin gözleri önünde; insanları kaçırmak ve hiç kimsenin bilmediği bir yerde onları kilitli tutmak işkencenin kapsamına girmektedir.

Birçok hükümet, gizli gözaltı merkezleri ve yeraltı hapishaneleri kurmaktadır. Bu ülkelerde gerçek demokrasi olmadıkça, biz mülteciler, burada ne kadar acı çekersek çekelim, geri dönemeyeceğiz.

Zorla Kayıp Etmelere Karşı Sözleşmenin, bu ülkelerde kati olarak uygulamaya konulmadığı sürece, etkili olması mümkün değildir. Zorla Kayıp Etmelere Karşı Sözleşme'de, barış ya da savaş döneminde, bir kişiyi akrabalarına haber vermeden direkt ya da dolaylı olarak kaçırmamanın suç olduğu açıkça beyan edilmektedir.

Mülteciler işkenceden, tutuklanmaktan ve ölümden kurtulmak için ülkelerini terk etmektedir.

Bugün burada bizi konuşuyoruz. Dün onlardı. Yarın siz olabilirsiniz. Herkes birgün mülteci olabilir.

Réfugié: Prends Courage et Parle

Un extrait du nouveau livre de Banza Bodika Albert, un réfugié Congolais qui vit à Konya

Chapitre 4 - Les Tortures

Je m'associe au Haut Commissaire des Nations Unies pour les Réfugiés, Mr Antonio Guterres qui a déclaré : "Essayez d'imaginer ce que peut ressentir un réfugié forcé de fuir les persécutions, la guerre civile ou la violence et de laisser derrière lui maison, famille, amis, etc... Brusquement il se retrouve en terre étrangère et dépendant d'autrui pour être protégé et aidé. Imaginez ce sentiment d'isolement, d'impuissance, d'angoisse face à un avenir incertain".

Je pense qu'avec ces mots le numéro un du haut commissariat des nations unies pour les réfugiés a consolé les cœurs de milliers de réfugiés à travers le monde entier. Avec les visites qu'il a effectuées dans les pays touchés par les guerres, il s'est constitué en un véritable porte-parole des délaissés et continuera à l'être pour le bien-être des réfugiés.

Les tortures peuvent aller jusqu'à forcer une personne à boire sa propre urine, lui bander les yeux, aller jusqu'à toucher son sexe, violer une femme, parfois en présence des membres de sa famille, enlever une personne et la séquestrer dans un endroit, sans qu'aucun membre de sa famille ne sache où elle est.

Beaucoup de gouvernements ont construit des prisons secrètes, des cachots qui sont parfois en sous-sol. Tant que des régimes véritablement démocratiques ne seront pas installés dans ces pays, les réfugiés que nous sommes ne verrons pas le chemin du retour dans nos pays, quelque soit le prix à payer.

La Convention pour la Protection des Personnes contre les Disparitions Forcées n'aura de poids que si elle est appliquée strictement dans ces états. Cette convention stipule: «le fait pour un état d'enlever directement ou indirectement une personne sans que ses proches ne soient jamais informés de son sort, en temps de paix comme de guerre, constitue un crime." Les réfugiés fuient leurs pays pour échapper aux tortures, arrestations et parfois menaces de morts.

Aujourd'hui on parle de nous. Hier c'était eux, peut-être demain ce sera vous. N'importe qui peut devenir réfugié.

"Orada aç kaldıkları için geliyorlar. Çoğu buranın vatandaşı olmuş. (Afrikalılar) Orada odun kesip 5 saatte kazanacağını, burada bir saat satıp kazanıyorlar. Afrikalıların hepsi çalışıyor. Aylak gezeni yok." Fatma, 35, çalışmıyor, Kumkapı

Dünya Mülteciler Günü Hakkında Düşünceler

Mahad Omer Mahamoud'la Röportaj

Mahad Omer Mahamoud, üç yıldır Türkiye'de yaşayan bir mülteci. Birkaç yabancı dil biliyor ve üniversite eğitimine devam edebilmeyi umuyor. Mahad'la "Dünya Mülteciler Günü" hakkında bir röportaj yaptık.

Sizce insanlar "Dünya Mülteciler Günü"nü biliyor mu?

Pek sanmıyorum. Ben de böyle bir günün varlığını geçen sene öğrendim. Türkiye'deki birkaç sivil toplum kuruluşundan bir "Dünya Mülteciler Günü" olduğunu duydum. Öğrendiğime göre, önceleri bu güne "Afrikalı Mülteciler Günü" denirmiş ama sonra değiştirmişler. İnsanlar bu günden haberdar değil, ama Dünya Kadınlar Günü, Dünya Emekçiler Günü ve bunun gibi diğer önemli günleri biliyoruz çünkü bunlarla ilgili birçok haber yapılıyor. Maalesef Mülteciler Günü için o kadar tanıtım yapılmıyor.

Dünya Mülteciler Günü kutlamaları 2006 (Fotoğraf: SGDD)

Sizce mülteci meselesine dikkat çeken bir gün olması önemli mi? Evetse, neden?

Evet çok önemli, çünkü bu gün mültecilere problemlerini tartışmak için bir fırsat sağlıyor. Diğer insanların da mülteciler için bir gün olduğunu bilmelerini sağlıyor. Mülteci olmak kötü ya da iğrenilecek bir şey değil. Bazı eğitimsiz insanlar mültecilerin saygıyı hak etmediğini düşünüyor. Hatırlarım, bir gün Somalili bir kadın için tercümanlık yaparken polis yanuma geldi ve öğrenci olup olmadığımı sordu. Ona mülteci olduğumu söyleyince polisin yüzündeki ifade değişti ve bana daha az saygı göstermeye başladı.

Eğer insanları bu özel günde etkinliklerimize davet edip, mülteciler hakkında onları bilgilendirirsek, mültecilerin de insan olduklarını ve saygıyı hak ettiklerini anlarlar. Mülteci olmak ilerleyememek ve hayata katılamamak anlamına gelmemeli. Mülteciler de lider olabilir.

Bu konuyu aydınların ve dünya liderlerinin gündemlerine getirmek çok önemli. Zulme yol açan veya göz yuman siyasetçilerin de sorumlu tutulması gerekiyor. Savaşı destekleyenler, savaşa yatırım yapanlar yüzünden insanlar yerinden yurdundan oluyor. Bu ülkelerin vatandaşları için eşitlik ve özgürlüğün nasıl sağlanabileceği meselesini düşünmeliyiz. Eşitlik ve özgürlük olmadığı için ülkelerinden kaçmaya zorlanıyorlar.

Sizce mülteci konusu dünyada ve Türkiye'de iyi biliniyor mu?

Evet, dünyada biliniyor. Avrupa Birliği ülkelerindeki mülteciler toplumda daha görünür durumda ve hizmetlere daha kolay ulaşıyor. Görünüşe göre Türkiye'de sadece bazı sivil toplum kuruluşları bu alanda çalıştıkları için, mülteci konusunu kapsamlı bir biçimde biliyor. Türkiye'deki mülteciler kendilerini toplumdan saklıyor. Bazen insanlara mültecinin ne demek olduğunu anlatmakta çok zorlanıyorum. Kafalarında bir Afrikalı stereotipi var; sanki hepimiz daha sonra Avrupa'ya göç etmek için buradaymışız gibi düşünüyorlar. Ayrıca Afrikalıların uyuşturucu satıcısı olduğuna dair kalıplaşmış fikirleri var.

Bu sene Dünya Mülteciler Günü nasıl kutlanmalı?

Geçen seneden daha iyi kutlanmasını isterim. Farklı ülkelerden gelmiş mültecileri ve mülteci politikalarından sorumlu devlet görevlilerinin bir araya gelmesini isterim. Farklı mültecilerin görüşlerini dinlemek ve becerilerini öğrenmek isterim.

Mülteciler hakkındaki mitler ve yanlış anlaşılmalara örnek verebilir misiniz?

Mülteci kelimesini kullandığınızda, insanlar sizin hayalleriniz yokmuş veya bu hayalleri gerçekleştirmek için ülkenizde fırsat yokmuş gibi algılıyorlar. Sanki ülkemizde açlık çeken fakir insanlarımız gibi düşünüyorlar. Bence mülteci denince insanların aklına ilk gelen şey; aç, susuz, otomobilsiz olduğumuz için ülkelerimizi terk ettiğimiz. Mültecilerle ilgili yanlışlardan biri bu. Bir keresinde dolmuşta adamın biri bana döndü, benim gibi Afrikalı insanları sevdiğini çünkü Afrika'da su ve ekmek olmadığını duyduğunu söyledi. Başbakan Tayip Erdoğan sayesinde uydu kentlerde yaşayıp su ve ekmeğe ulaşabiliyormuşuz.

Bu sene Dünya Mülteciler Günü'nü nasıl kutlayacaksınız?

Bu sene mülteci kabul edildiğim için mutluluğumu ve şükranlarımı göstermek istiyorum. Bu gün benim günüm. Eğer burada olursam, mülteci olmanın nasıl bir deneyim olduğuna dair bir sunum yapmak ve arkadaşlarımla bir araya gelmek istiyorum.

Mahad Omer Mahamoud, *Somaliya*

"Burada Arabı, zencisi, fahişesi var. Nereden geliyorlar bilmiyorum ama yüzde 99'u iş için geliyor."

Asaf, 34 yaşında, çalışmıyor, Kumkapı

Dünya Mülteciler Günü Kutlamaları 2007

Ankara

14 Haziran 2007

Mülteci Ormanı Ağaç Dikme

Sirkeli Belediyesi-Ankara-Havaalanı yolu

İstanbul

21 Haziran

SGDD Mülteci Korusu ve SGDD Mülteci Dans Ekibi

Fox TV SGDD Mülteci Korusu ve SGDD Mülteci Dans Ekibi programa katılacak-İstanbul

22 Haziran

Stand çalışması ve akşam konseri

SGDD Orkestrası ve Mülteci korusu

Ortaköy Meydanı, İstanbul

23 Haziran

Stand çalışması, SGDD Orkestrası ve SGDD Mülteci korusu konseri, Muazzez Ersoy konseri

Ortaköy Meydanı, İstanbul

Dünya Mülteciler Günü Standı

Taksim Gezi Parkı, Uluslararası Af Örgütü Türkiye

24 Haziran

SGDD Müzik Topluluğu ve Mülteci Korusu konseri

Ortaköy Meydanı, İstanbul

İzmir

16 Haziran

"Mülteci Sorunu ve İzmir Örneği" Atölye Çalışması,

Mazlumder İzmir Şubesi ve Uluslararası Af Örgütü Türkiye

Dünya Mülteciler Günü kutlamaları 2006 (Fotoğraf: SGDD)

Konya

17 Haziran

Dünya Mülteciler Günü Kutlamaları

Şefkat-Der

Van

20 Haziran

BMMYK, Af Örgütü, İHD, TEGV, VAKAD ortak bir basın bildirisi yayımlayacaklar.

23 Haziran

Dünya Mülteciler Günü Kutlamaları

Van Kültür Müdürlüğü bahçesinde

"Yabancılarla görüşmüyoruz. Bizim bir klasmanımız var, biz onları almayız!"

Recep, 45, lokantacı, Tarlabası

Dünya Mülteciler Günü:

Kutlama, Düşünme ve Harekete Geçme

Mültecilerin Sesi'nin ikinci sayısını özel bir konuya ayırdık: 20 Haziran Dünya Mülteciler Günü'nü anlamaya çalışacağız. Dünya Mülteciler Günü bize, yurtlarını terk ederek başka bir yerde hayatlarını yeniden kurmak zorunda kalan milyonlarca kişinin cesaretlerini kutlamamız için bir olanak sağlıyor. Ayrıca mülteci olmanın ne anlama geldiğini ve desteğe ihtiyacı olan mülteciler için neler yapabileceğimizi düşünme fırsatı da yaratıyor.

İnsanlar sıklıkla mültecilik konusunda yanlış bilgilendiriliyor. Mülteciler, evlerini terk ederek kaçmak zorunda kalan ve korunmaya ihtiyacı olan kişiler gibi değil, daha iyi ekonomik koşullar peşindeki maceraperestler olarak resmediliyor. Ve ne yazık ki gittikleri ülkelerde genellikle de hak ettikleri şefkat ve anlayış yerine düşmanlıkla karşılanıyor.

Dünya Mülteciler Günü'nü kutlamak için bazı şehirlerde çeşitli etkinlikler düzenleniyor. Bazılarına gitmeyi düşünüyorum. Umarım sizleri de oralarda görebilirim. Ancak nerede olursam olayım, birkaç önemli konu üstünde kafa yoracağım; belki siz de benim gibi yaparsınız.

Bugün, mültecilerin canlarını kurtarabilmek için ülkelerinden kaçmak zorunda kalan kişiler olduklarını hatırlayalım.

Uluslararası hukuka göre mülteci, ırk, din, milliyet, belli bir sosyal gruba mensubiyet ya da siyasi görüşleri nedeniyle haklı gerekçelerle zulme uğramaktan korktuğu için ülkesinden kaçmış kişidir.

Bugün, geleceklere ilişkin bir belirsizlik içinde yaşamakta olan sayısız mülteciyi hatırlayalım.

Birçok sığınmacı, mülteci statüsünü elde edebilmek için yıllarca beklemek zorunda kalıyor. Türkiye'deki

mülteciler başvurularıyla ilgili kararın çıkması için yıllarca bekleyebiliyor. Daha fazlası da üçüncü bir ülkeye yerleştirilmek için bekliyorlar. Bu süreçte bitmek bilmez bir belirsizlik içinde, çalışmadan, okula gidmeden ve yaşadıkları topluma bütünüyle katılmadan yaşıyorlar.

Bugün, kendilerine güvenli bir sığınak bulmaya çalışırken denizlerde ölen çok sayıda kurbanı hatırlayalım.

Dünya Mülteciler Günü kutlamaları 2006 (Fotoğraf: Uluslararası Af Örgütü Türkiye)

Her yıl binlerce mülteci güvenli bir yere ulaşabilmeye çalışırken denizde boğularak ölüyor. Her gün daha fazla ülke mültecilerin sınırlarından girmesini engellemek amacıyla yeni yöntemler bulduğu için, mültecilerin kendilerine sığınacak bir yer bulabilmek adına hayatlarını riske atarak tehlikeli yollara başvurmaktan başka çaresi kalmıyor.

Bugün, mültecilerin şefkat ve dayanışmamızı hak eden bireyler olduğunu hatırlayalım.

Mülteciler genellikle suçlu muamelesi görüyor. Bazı ülkelerde gözaltına alınarak hareket etme haklarından mahrum bırakılıyorlar ve aşırı kalabalık mekanlarda yaşamak zorunda kalıyorlar. Türkiye'deki mülteciler göreceli bir sosyal tecrit yaşıyor ve seyahat özgürlükleri devlet tarafından kısıtlanmış durumda.

Bugün, tüm göçmenler gibi mültecilerin de içinde yaşadıkları toplumu dönüştürme, zenginleştirme gücü olduğunu hatırlayalım.

Moayed Ahmed'in makalesinde dile getirdiği gibi, mültecilerin kaçtıktan sonra yerleştikleri toplumlara olumlu katkılarda bulunduğunu tarih bize

kanıtlamaktadır.

Bugün, her şeyin farklı olabileceğini hatırlayalım.

Mülteciler, diğer tüm insanlar gibi, haklarının korunmasını hak ediyor. Mültecilerin Türkiye'de onurlu bir biçimde yaşayabilmelerini sağlamak için birlikte yapabileceğimiz çok şey var. Bunların ilki mültecileri dinlemek ve anlamak; ikincisi ise harekete geçmek.

Amy Slotek, Hukuki Danışman & Editör

"Polis geliyor, beni dövüyor. Doğuluyum çünkü. Ama zenciye adam gibi alıyor. Şu an polis, bir zenci, bir de beni yakalasın. Bize aynı davranmaz. Onu 5 yıldızlı otele götürür." Emin, 28 yaşında, esnaf, Kumkapı

Katkıda Bulunanlar

Moayed N. Ahmed, Iraklı bir mülteci. İngilizce, Türkçe ve Arapça dâhil birçok dil biliyor. Tercüman olarak çalışıyor ve talihsizlere yardım etmeyi seviyor.

Meme, 17 yaşında Etiyopyalı bir mülteci. En büyük tutkusu spor. Çin'de yapılacak 2008 Olimpiyatları'na katılmak istiyor.

Banza Bodika Albert, 1968'de Kongo Cumhuriyeti'nde doğdu. Pedagojik çalışmalar diploması var. Astride Biuma Banza-Bodika ile evli ve üç çocuk babası.

Mahad Mahmoud Omer, 21 yaşında Somalili bir mülteci. Üç yıldır Türkiye'de yaşıyor. Çalışmalarına üniversitede devam etmek, insan hakları ve mülteciler alanında çalışmalarını sürdürmek istiyor.

Teşekkürler

Mültecilerin Sesi, Avrupa Komisyonu – AENEAS Programı, Açık Toplum Enstitüsü ve Ankara'daki Kanada Büyükelçiliği kanalı ile Kanada Hükümetinin cömert destekleri ile yayımlanmıştır.

Canadian
International
Development
Agency

Agence
canadienne de
développement
international

Canadâ

Mültecilerin Sesi, mülteci yazar ve sanatçıların görüşlerini ve bakış açılarını paylaşmaları için oluşturulmuş bir forumdur. Yazarlar ve sanatçılar tarafından bu haber bülteni içerisinde ortaya konmuş görüşler, inanışlar ve bakış açıları Helsinki Yurttaşlar Derneği'nin görüşlerini temsil etmeyebilir.

Katılım

“Mültecilerin Sesi” üç aylık bir bülten olmayı amaçlıyor. Bizlerle bilgilerinizi, hikayelerinizi ve eserlerinizi paylaşmanızı bekliyoruz. Eğer yazılarınızı ana dilinizde göndermek isterseniz, bültende çevirisi ile birlikte yayınlanması için elimizden geleni yapacağız. Yazılarınızı göndermek için lütfen e-mail atın: amy@hyd.org.tr ya da telefon edin: 0212 292 4830

#2–Yaz 2007

Mültecilerin Sesi

Türkiye'de Yaşayan Mültecilerin Görüşlerine ve Seslerine Adanmıştır

Helsinki Yurttaşlar Derneği
Mülteci Destek Programı
Asmalımescit Mah.
Şehbender Sk. No 18/2
Beyoğlu, 34430, İstanbul

HELSINKI
YURTTAŞLAR
DERNEĞİ